

«Δήλωση οκτώ» και Ελληνική Προεδρία

Η «Δήλωση των Οκτώ» από πλευράς πολιτικού περιεχομένου κινείται μέσα στο πλαίσιο της κοινής θέσης για το Ιράκ που η Ελληνική Προεδρία πρότεινε και το Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων και Πολιτικής υιοθέτησε στη Σύνοδό του, στις 27 Ιανουαρίου. Η κοινή θέση **τονίζει** ως βασικό στοιχείο και η Δήλωση των Οκτώ **επαναλαμβάνει** ότι η επίλυση της κρίσης θα πρέπει να γίνει μέσω του ΟΗΕ και του σχετικού ψηφίσματος (1441) του Συμβουλίου Ασφαλείας. Όπως επισημαίνεται, «Όλοι δεσμευόμαστε από τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας» για το Ιράκ.

Το κείμενο της Δήλωσης δεν παραβιάζει επομένως την κοινή θέση του Συμβουλίου. Η πολιτική της Ένωσης για το Ιράκ εξακολουθεί να εκφράζεται με την θέση που υιοθέτησε το Συμβούλιο υπό την Ελληνική Προεδρία.

Η Διασπορά των 8
~~Ωστόσο~~ συνιστά μια σαφώς ανεπιθύμητη ενέργεια στο μέτρο που ενώ επιδιώκει να υπογραμμίσει τους θεμιτούς δεσμούς αλληλεγγύης των χωρών αυτών προς τις ΗΠΑ, δημιουργεί εντυπώσεις κατακερματισμού της Ένωσης και δεν συμβάλλει στην εμφάνισή της με μια ενιαία φωνή στο διεθνές σύστημα.

των εξωθεσμικών συνεργασιών
Η πρακτική αυτή δεν είναι νέα. Έχει σημειωθεί επανειλημμένα στο παρελθόν.

Υπενθυμίζω λόγου χάρη ότι το Λονδίνο οργάνωσε στις 5 Νοεμβρίου 2001- μόλις λίγες μέρες πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Γάνδης- μίνι διάσκεψη κορυφής με συμμετοχή μόνο τεσαάρων κρατών-μελών για τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και αμέσως μετά επαναλήφθηκε στη Γάνδη στις 19 Δεκεμβρίου. Η συνάντηση αυτή είχε προαίτιο τη δυσφορία των αμερικανικών κρατών μελών και διαφαίνεται από την επίδραση του Ευρωπ. Συμβ.

Υπενθυμίζω επίσης, τις εξωθεσμικές πρωτοβουλίες ορισμένων κρατών-μελών στο θέμα της Ευρωπαϊκής Άμυνας (έγγραφο Άγκυρας κ.ά.) ή ακόμη την πρόσφατη πρόσκληση του R. Mugabe στο Παρίσι.

Τα φαινόμενα αυτά δείχνουν το ήδη γνωστό: ότι ο βαθμός της ενοποίησης στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής δεν είναι ακόμη ο επιθυμητός. Χρειάζεται να γίνουν πολλά. Να βαθύνουμε την ενοποίηση και σε αυτόν τον τομέα.